

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 160
din 24.02.2015

Dosar nr: 290/2015

Petiția nr: 3073/05.05.2015

Petent:

Reclamați: Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Școala Gimnazială Filiași, Inspectoratul Școlar Dolj

Obiect: neacordarea distincției Gheorghe Lazăr

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1.

I.2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, reprezentat de către Ministru....., cu sediul în București, Strada General Henri Mathias Berthelot 28-30,

1.2.2. Școala Gimnazială Filiași, cu sediul în Filiași, Bd. Racoteanu, nr. 148, Județul Dolj.

1.2.3. Inspectoratul Școlar Județean Dolj, cu sediul în Craiova, str. Ion Măiorescu, nr. 6, Județul Dolj

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează C.N.C.D. cu privire la neacordarea distincției „Gh. Lazăr” cl. I .

2.2. Petentei nu i s-a acordat diploma și nici drepturile bănești aferente din cauza lipsei fondurilor și a lipsei ordinului emis de către MECTS.

III. Citarea părților

3.1. Prin adresa nr. 3073/04.06.2015, i s-a solicitat petentei să își precizeze petiția în arătării în concret a faptei de discriminare raportată la fiecare capăt de cerere precum și a depunerii probatoriului.

3.2. Prin adresa nr. 7415/20.11.2015, petenta își precizează petiția.

3.3. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.4. Părțile au fost citate pentru data de 10.12.2015 la sediul CNCD.

3.5. La termen s-a prezentat petenta. În ședința de audieri a fost invocată din oficiu excepția tardivității precum și excepția de necompetență cu privire la statuările instanței de judecată.

3.6. Partea reclamată a formulat un punct de vedere, comunicat petentei.

3.7. Petenta a formulat concluzii scrise

3.8. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Petenta sesizează cu privire la neacordarea distincției „Gh. Lazăr” cl. I .

4.1.2. Petentei nu i s-a acordat diploma și drepturile bănești din cauza lipsei fondurilor și a lipsei ordinului emis de către MECTS.

4.1.3. Prin adresa nr. 3073/04.06.2015 petentei i s-a pus în vedere să precizeze petiția, cu indicarea cu claritate a obiectului acesteia și a depunerii probelor. Petenta revine cu precizări înregistrate sub nr. 7415/20.11.2015.

4.1.4. În anul 2009, petenta a participat la concursul de obținere a distincției Gheorghe Lazăr și a fost validată de Consiliul de Administrație al Inspectoratului Școlar Județean Dolj.

4.1.5. Când a întrebat de primirea diplomei și a banilor aferenți (5000 lei) i s-a comunicat faptul că nu sunt fonduri iar ministrul învățământului nu a emis ordinul necesar pentru punere în aplicare. I s-a mai comunicat că ordinul nu a fost anulat ci doar amânat.

4.1.6. În anul 2012, petenta cât și ceilalți dascăli validați, reprezentați de către sindicat, s-au adresat instanței. Instanța de fond le-a respins cererea iar Curtea de Apel Craiova a respins recursul formulat ca nefondat.

4.1.7. Petenta mai arată că o colegă de a sa, din Craiova, a câștigat procesul și a beneficiat de drepturile bănești cuvenite.

4.1.8. Directorul General din cadrul Ministerului Educației i-a comunicat petentei că în conformitate cu nota MECTS nr. 46573/2009, faptul că inspectoratele trebuie să confirme existența fondurilor pentru plata premiilor aferent distincțiilor acordate cadrelor didactice și doar trei județe au confirmat că și-au primit banii, însă nu și județul Dolj.

4.1.9. Petenta sesizează la acest moment întrucât oficialitățile au afirmat că a trecut criza și s-ar putea găsi fondurile necesare pentru acordarea distincțiilor.

4.1.10. Prin concluziile scrise formulate petenta mai arată faptul că Inspectoratul Școlar Județean Dolj a trimis în anul 2009 listele cu candidații validați iar o condiție necesară la întocmirea fiecărui dosar consta în atașarea unei adeverințe din care să reiasă faptul că școlile au fondurile necesare acordării premiilor în bani.

4.1.11. Petenta mai arată faptul că în cazul său nu trebuiau aplicate prevederile art. 24 din Legea nr. 330/2009 întrucât petenta a dat concurs în luna aprilie 2009 iar legea a apărut în 5 noiembrie 2009.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată arată faptul că în anul 2009 acordarea distincțiilor și premiilor pentru cadrele didactice, s - a realizat în baza Regulamentului privind acordarea de distincții și premii personalului didactic din învățământul preuniversitar de stat, aprobat prin Ordinul MEEdC nr. 3435/2006, cu completările ulterioare.

4.2.2. În baza adresei MECI nr. 35017/09.06.2009 inspectoratele școlare trebuiau să confirme existența fondurilor pentru plata premiilor aferente distincțiilor

acordate cadrelor didactice. În conformitate cu Nota MECI nr. 46573/2009, în urma solicitării menționate anterior, doar trei județe au confirmat posibilitatea acordării distincțiilor „Gheorghe Lazăr”.

4.2.3. În consecință în anul 2009 nu a fost posibilă finalizarea procesului de acordare a premiilor și distincțiilor cadrelor didactice.

4.2.4. În anul 2010 nu s-a putut emite ordin de ministru privind acordarea premiilor și distincțiilor pentru cadrele didactice din sistemul de învățământ preuniversitar, deoarece Legea - Cadru nr. 330/05.11.2009 interzice aplicarea prevederilor art. 24, privind modalitatea de stabilire a premiilor individuale.

4.2.5. În anul 2011, în conformitate cu prevederile art. 9, alin (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice: „*In anul 2011, ordonatorii de credite nu vor acorda premii și prime de vacanță*”, în anul 2011 nu s-a putut emite ordin de ministru privind acordarea premiilor și distincțiilor pentru cadrele didactice din sistemul de învățământ preuniversitar;

4.2.6. În anul 2012, în conformitate cu prevederile :

a. Art. 7 (2) din Legea nr. 293/2011, privind aprobarea OUG nr. 80/2010 pentru completarea OUG nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar: „*în anul 2012, autoritățile și instituțiile publice, indiferent de modul de finanțare, nu vor acorda premii și prime de vacanță*”;

b. Art. 265 (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare: „*diploma "Gheorghe Lazăr" clasele I, a II-a și a III-a este însoțită de un premiu de 20%, 15% și, respectiv, 10% din suma salariilor de bază primite în ultimele 12 luni de activitate*”;

c. Art. 7 din OUG 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012: „*In anul 2012, prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (2) al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se pot acorda premii, în condițiile legii, sportivilor și colectivelor tehnice care au obținut performanțe deosebite la acțiunile sportive internaționale, elevilor care au obținut distincții la olimpiadele și concursurile internaționale pe obiecte de învățământ, precum și profesorilor care i-au pregătit pe aceștia.*”;

d. Art. 2 din OUG nr.84/2012: „*Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.*”

4.2.6. În anul 2014, în conformitate cu prevederile OUG nr. 103/2013, art. 9, alin. (2), privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, *autoritățile și instituțiile publice, indiferent de modul de finanțare, nu vor acorda premii și prime de vacanță.*

4.2.7. Având în vedere că prin OUG nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, au fost aprobate măsurile privind salarizarea în anul 2014 a personalului bugetar, precum și alte măsuri fiscal -bugetare cu impact semnificativ de reducere a cheltuielilor publice, care își încetează aplicabilitatea la data de 31 decembrie 2014, ținând cont că neadoptarea acestor măsuri ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat de 7,9% din produsul intern brut în anul 2015 și de 7,7% din produsul intern brut în anul 2016, afectând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice,

4.2.8. În anul 2015, în conformitate cu prevederile OUG nr. 83/2014, art. 8, alin. (2) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, *autoritățile și instituțiile publice, indiferent de modul de finanțare, nu vor acorda premii și prime de vacanță.*

4.2.9. În consecință, cu privire la cadrele didactice care au participat la concursul pentru obținerea distincției „Gheorghe Lazăr”, ediția 2009 și ale căror dosare au fost validate, se arată că, în continuare, sunt în imposibilitatea acordării distincțiilor, distincții prevăzute în Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, deoarece emiterea și acordarea diplomei corespunzătoare, prevăzută de lege, sunt condiționate de premiul care ar trebui să însoțească diploma respectivă.

4.2.10. Partea reclamată mai arată faptul că petiția este neîntemeiată, nefiind întrunite condițiile discriminării prevăzute de art.5 din Legea nr.53/2003 Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul reține faptul că petenta se consideră discriminată întrucât nu i s-a acordat distincția „Gh. Lazăr” cl. I, respectiv neacordarea diplomei și a drepturilor bănești aferente. Petenta se compară cu alte cadre didactice care au primit distincția respectivă, printre care și o colegă din același județ care a obținut în instanță drepturile cuvenite.

5.2. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate din oficiu respectiv, excepția tardivității și în subsidiar excepția necompetenței cu privire la capătul de cerere referitor la obținerea în instanță a distincției respective.

5.3. Luând act de plângere precum și de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a **analiza excepția tardivității introducerii sesizării** la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu, în cadrul ședinței de audieri. Corelativ circumstanțierii faptelor racione temporis, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte ce s-au desfășurat pe parcursul unei perioade de timp.

5.4. Din înscrisurile depuse la dosar, Colegiul reține că petenta a participat în anul 2009 la concursul pentru obținerea distincției „Gh. Lazăr” și a drepturilor bănești aferente.

5.5. Având în vedere faptul că faptele reclamate au avut loc în anul 2009, a fost invocată din oficiu excepția tardivității cererii, excepție pusă în dezbateră părților

5.6. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an **de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință** de săvârșirea ei”. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare racione temporis, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe **să curgă de la data săvârșirii faptei**

sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

5.7. De altfel, petenta a formulat acțiune în fața instanței de judecată în cursul anului 2012, instanța respingând acțiunea formulată de către sindicat în numele petentei și a altor cadre didactice. De altfel, promovarea acțiunii în instanță denotă faptul că petenta avea cunoștință de săvârșirea faptei și de neacordarea drepturilor cuvenite.

5.8. Față de aspectele reținute mai sus, coroborat cu introducerea petiției la CNCD la data de 21.08.2015, Colegiul observă că faptele deduse soluționării exced termenului de 1 an prevăzut de O.G. nr. 137/2000. Petenta a luat cunoștință de faptele ce fac obiectul plângerii, acest aspect fiind confirmat de chiar înscrisurile depuse la dosar. Această situație, evidențiază, fără tăgadă, faptul că petenta a fost în cunoștință cu privire la fapta imputată

5.9. Termenul de un an prevăzut de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, nu se raportează la continuitatea demersurilor în ceea ce privește alegația săvârșirii unei discriminări cât la intervalul de timp care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care se putea lua cunoștință de săvârșirea ei, înăuntrul căruia se poate exercita o cerere pentru constatarea și sancționarea unei fapte de discriminare, în condițiile prevăzute de O.G. nr. 137/2000 republicată.

5.10. Cu privire la cel de-al doilea capăt de cerere privind modalitatea în care alte persoane care s-au adresat instanței de judecată au beneficiat de acordarea drepturilor respective, s-a invocat din oficiu excepția de neкомпetență a Consiliului.

5.11. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000 republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.12. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

5.13. Constituția României în art. 1 alin. 4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 din Constituție statuează înfăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

5.14. Prin Decizia nr. 322/2001, publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002, Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din *judecători independenți care se supun numai legii* [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

5.15. Având în vedere aceste considerente, a admite că C.N.C.D. are competența *ratione materiae* de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

5.16. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Insuși textul constituțional din art. 129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

5.17. Chiar dacă s-ar admite că C.N.C.D. nu ar exercita un control de legalitate al hotărârilor judecătorești, procedura ce decurge din declanșarea jurisdicției C.N.C.D. ar presupune, în ultimă instanță, adoptarea unui act administrativ-jurisdicțional ce vizează soluționarea unui conflict juridic dintre o persoană fizică și instanța de judecată, în mod indisolubil legat de actul acesteia, hotărârea judecătorească, ceea ce nu poate fi asimilat decât unui act de imixtiune în activitatea instanței.

5.18. Colegiul director este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelate actului de justiție. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

5.19. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii cu privire la neacordarea distincției (a diplomei și a drepturilor bănești cuvenite)
2. Admite excepția de necompetență invocată din oficiu cu privire la soluțiile pronunțate de către instanțele de judecată.
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării 03.03.2016

Motivată și tehnoredactată T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.